

Adry Streefland

Speotyto cunicularia arubensis

De territoriumdrang van een Arubaanse Holenuil

Je zal als heuse ondersoort van de Amerikaanse Holenuil (*Speotyto cunicularia*) je territorium gevestigd hebben op een braakliggende uitloper van de olieraffinaderij op de zuidoostpunt van Aruba. Het terrein is geheel omheind en je enige vijanden zijn een verwilderde hond met haar puppies; enkele speurende Caracara's en wat verdwaalde leguanen.

Ook foerageren wordt je gemakkelijk gemaakt en wel door de bewoners van de woonwijk achter de omheining. Veel vuilnisbakken en etensresten voor de honden her en der is ideaal voor het aantrekken van muizenfolk.

Ook het binnentrekken van de wijk word je gemakkelijk gemaakt door een bijna het gehele jaar leegstaand en donker woonhuis en dito erf. Daar zit je dan onopvallend en ongestoord op de omheining de woonwijk in te speuren.

Maar dan ineens, enkele keren per jaar, zijn alle lichten aan in het huis, klinkt er rumoer en muziek en rijden auto's in en uit...

Verbaasd zit je op de omheining en laat je alles verbluft langs je heen gaan, te overbluft om zelfs maar weg te vliegen. Maar op een gegeven moment wordt je het zat en met een afgrijselijk gekrijs roep je je partner die ook verbaasd het tafereel gadeslaat vanaf de omheining. De honger dwingt echter tot maatregelen. Dat wil

FOTO: ADRY STREEFLAND

zeggen: voor het oog van je partner begin je schijnaanvallen uit te voeren, zomaar ineens, weer onder hartverscheurend gekrijs dat lijkt op een kat in doodsangst, vooral gericht op degene die je constant staat te observeren of te filmen. Veel effect heeft dit alles niet, ook al bestook je de veranda van verschillende kanten. Men lacht en drinkt gewoon verder.

Langzaam raken bewoner en uil dan aan elkaar gewend maar toch kan de *Speotyto cunicularia arubensis* het niet laten om op onverwachte momenten telkens weer dat afgrijselijke gekrijs te uiten waarvan je, ook al is het 26°C in de nacht, meerdere keren totale kippenvel krijgt...

Naschrift

De Anti-Vogel: Een stinkende vuilnisbelt aan de rand van het eiland, langzaam de zee ingroeïend, met links en rechts rokende vuurhaarden, terwijl meer vuil wordt aangereden. Temidden van deze stank, stof, hitte en bedrijvigheid foeragerende Koereigers, met een verenkleed van een mijnwerker...

Een zwaluw die er dikke vliegen scoort is nog om aan te zien, maar een Koereiger... Is die hiervoor helemaal naar Amerika overgestoken in de vorige eeuw?